

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 16.3.2011
SEK(2011) 316 lopullinen

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

ehdotukseen

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB)

{KOM(2011) 121 lopullinen}
{SEK(2011) 315 lopullinen}

1. ONGELMAN MÄÄRITTELY

Globalisaatio on muuttanut taloudellisia toimintaedellytyksiä. Sen lisäksi, että tuotantopaikkojen sijainnissa on tapahtunut muutoksia, myös kansainvälisillä markkinoilla toimivien yritysten sisäinen organisaatio on kokenut huomattavia muutoksia. Markkinoiden yhdentymisen ei ole toteutunut lainkaan yhtiöverotuksen alalla. EU:n markkinat ovat edelleen erittäin pirstaloituneet, sillä niillä sovelletaan samanaikaisesti 27:ää eri verojärjestelmää, joiden säännöt ovat usein ristiriidassa keskenään. Tämän vuoksi EU on huomattavasti huonommassa asemassa merkittävimpiin kauppakumppaneihinsa Yhdysvaltoihin ja Japaniin verrattuna, sillä yritykset pitävät niitä kutakin yhtenä markkinana.

Yritykset toimivat nykyään hyödyntäen järjestelmiä, joiden rakenteet on suunniteltu selviytymään entistä suuremmasta määrästä pääomaliikkeitä ja usein tapahtuvista lähiyhtiöiden välisistä rajatylittävistä liiketoimista. Niinpä verotustarkoituksessa määritellyt käsitteet, kuten ”lähde” ja ”kotipaikka”, joita on perinteisesti sovellettu melko suljettujen talouksien tarpeisiin, osoittautuvat usein riittämättömiksi yhdentyneillä markkinoilla tapahtuvan kaupallisen toiminnan tarpeisiin. On erityisesti todettava, että keskenään erilaiset, usein muuttuvat verosäännöt muodostavat esteen kansainvälisillä markkinoilla kilpaileville yrityksille. Lisäksi kansalliset verojärjestelmät ovat erittäin alttiita verojen kiertämiselle. Tulojen siirtäminen ja verotuksellisen kotipaikan valitseminen verosopimusten perusteella on luonnollisesti helpompaa, kun tuotantotekijöiden liikkuvuus on merkittävää.

Tämän vuoksi rajatylittävää toimintaa harjoittavat yritykset kohtaavat EU:ssa edelleen useita veroesteitä:

- I. *Verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvat ylimääräiset menot*, jotka aiheutuvat erilaisten kansallisten verojärjestelmien sääntöjen ja siirtohinnoittelusääntöjen noudattamisesta. Komission vuonna 2001 julkaisemassa yhtiöverotusta koskevassa tutkimuksessa esitetyn näytön perusteella verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvien menojen osuus on 2–4 prosenttia yhtiöverotuloista. EU:n 27 jäsenvaltion tapauksessa näiden menojen määräksi voitaisiin laskea yli 10 miljardia euroa vuonna 2008.
- II. *Kaksinkertainen verotus*, joka tapahtuu, kun keskenään samanlaiset verot kannetaan samasta tulosta kahdessa tai useammassa valtiossa.
- III. *Liikaverotus*, joka tapahtuu, kun rajatylittävästä toiminnasta syntyy verosaatavia, joita ei syntyisi, jos yritys toimisi yksinomaan kotimaassaan (esim. eri jäsenvaltioihin sijoittautuneilla lähiyhtiöillä tai niiden kiinteillä toimipaikoilla ei ole oikeutta tasata tappioita, kun taas vain yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden tappioiden yhdistäminen konsernitilinpäätöstä varten vähentää niiden verotettavaa tuloa ja verorasitusta).

2. TOISSIJAISUUSKYSYMYSTEN ANALYYSI

Nykyinen 27 erilaisen kansallisen yhtiöverojärjestelmän samanaikainen soveltaminen haittaa sisämarkkinoiden toimivuutta. Jäsenvaltiot eivät kykene löytämään kattavaa ratkaisua tähän ongelmaan. Kunkin jäsenvaltion yksinään suunnittelemat ja täytäntöön panemat toimet, joita ei ole koordinoitu muiden jäsenvaltioiden toimien kanssa, eivät toisi parannusta nykyiseen

tilanteeseen, jossa veronmaksajien olisi edelleen asioitava kunkin sellaisen maan verohallinnon kanssa, jossa ne ovat verovelvollisia. Yhteisön tasolla toteutettavat toimenpiteet ovat välttämättömiä, jotta voidaan ottaa käyttöön yhteisiin sääntöihin perustuva oikeudellinen kehys. Komissio on tässä aloitteentekijänä, mutta se pitää mielessään sen, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot päättävät edelleen itse yhtiöverokannoistaan. Tämän vuoksi ne voivat vapaasti päättää verotulojensa koosta ja koostumuksesta.

3. EU:N ALOITTEEN TAVOITTEET

EU:n aloitteen erityisinä poliittisina tavoitteina on poistaa sisämarkkinoilta edellä kuvatut jäljellä olevat veroesteet, joita ovat siis kansainväliseen toimintaan liittyvien verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvat ylimääräiset menot, kaksinkertainen verotus ja liikaverotus. Näin ollen yleinen tavoite parantaa tuottavan pääoman jakautumiseen liittyvää taloudellista tehokkuutta EU:ssa voitaisiin saavuttaa vähentämällä sijoituspäätöksiin liittyviä verotuksen vääristymiä ja helpottamalla rajatylittävien investointien tekemistä. Suunnitellulla EU:n yhtiöverojärjestelmän yksinkertaistamisella ja toimivuuden parantamisella voidaan sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin sisältyvien aloitteiden mukaisesti edistää huomattavasti EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista ja lujittaa sisämarkkinoita.

Toiminnallisena tavoitteena on vahvistaa yhteiset säännöt, joiden avulla lasketaan järjestelmän soveltamisalaan kuuluviin yhtiöihin EU:ssa sovellettava veropohja.

Olisi syytä korostaa sitä, ettei tämän veropoliittisen aloitteen varsinaisena tavoitteena ole vaikuttaa yhtiöveropohjien kokoon ja jakautumiseen EU:ssa. Näin ollen ei määritellä tavoitteita, jotka liittyisivät verotulojen jakautumiseen jäsenvaltioiden kesken tai jäsenvaltioiden verotuksen neutraaliuteen.

4. TOIMINTAVAIHTOEHDOT

Raportissa tarkastellaan neljää vaihtoehtoa, joita verrataan tilanteeseen, jossa toimia ei toteuteta (vaihtoehto 1):

- *Vapaaehtoisen yhteisen yhtiöveropohjan* (Common Corporate Tax Base – CCTB) käyttöönotto eli 27 jäsenvaltion yhtiöverolainsäädäntöjen korvaaminen ehdotetun järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien yhtiöiden tapauksessa yhteisellä veropohjalla, joka on laskettu yhteisten sääntöjen mukaisesti (vaihtoehto 2).
- Kaikkiin EU:hun sijoittautuneihin yhtiöihin sovellettavan *pakollisen yhteisen yhtiöveropohjan* (Common Corporate Tax Base – CCTB) käyttöönotto (vaihtoehto 3).
- *Vapaaehtoisen yhteisen yhdistetyn veropohjan* (Common Consolidated Corporate Tax Base – CCCTB) mukaisesti yhtiöt voisivat valita yhteisen (esim. yhteisten verosääntöjen mukaisesti lasketun) EU:n laajuisen yhdistetyn veropohjan, jolla korvattaisiin nykyiset 27 eri yhtiöverolainsäädäntöä ja erilliset kirjanpidot (vaihtoehto 4).
- Kaikkien EU:hun sijoittautuneiden yhtiöiden olisi noudatettava samoja *pakollisen yhteisen yhdistetyn veropohjan* (CCCTB) sääntöjä (vaihtoehto 5).

Kaikissa vaihtoehtoisissa yhteiset säännöt vahvistettaisiin ainoastaan veropohjien laskemiseksi, joten jäsenmaille jäisi edelleen oikeus päättää itse sovellettavista verokannoista.

5. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

5.1. Vaikutukset veropohjan kokoon ja jakautumiseen

Toimintavaihtoehtoihin sisältyy yhtiöveropohjien kokoon ja maakohtaiseen jakautumiseen liittyviä muutoksia, jotka on aihetta esittää lukuina, vaikka tällaiset vaikutukset eivät ole analysoitavina olevien verouudistusten varsinaisia tavoitteita. On tärkeää, ettei yleisiä johtopäätöksiä tehdä verotuloihin tai eri jäsenvaltioiden rahoitusasemaan kohdistuvasta lopullisesta vaikutuksesta, koska nämä asiat ovat loppujen lopuksi riippuvaisia kansallisista veropoliittisista päätöksistä, jotka koskevat mahdollisia mukautuksia sovellettaviin eri veroinstrumentteihin tai verokantoihin.

Päätelmistä käy ilmi, että sellaisten yhteistä veropohjaa koskevien sääntöjen (CCCTB) käyttöönotto, jotka eivät koske rajatylittävää tappioiden yhdistämistä, voisi keskimäärin ja useimpien EU:hun sijoittautuneiden yhtiöiden tapauksessa johtaa nykyistä laajempiin veropohjiin. Se, kuinka paljon veropohjat laajenisivat, näyttää kuitenkin riippuvan erityisesti sovellettavista poistosäännöistä. Yhteisellä veropohjalla vähennettäisiin joka tapauksessa EU-maiden välillä nykyisin esiintyvää huomattavaa veropohjien vaihtelua.

CCCTB-sääntöjen avulla voittojen ja tappioiden rajatylittävä yhdistäminen olisi mahdollista. Amadeus- ja ORBIS-tietokannoista valittua EU:n monikansallisten konsernien otosta käyttäen tehdyistä laskelmista käy ilmi, että vuosittain keskimäärin 50 prosenttia monikansallisista muista kuin rahoituslaitoskonserneista ja 17 prosenttia monikansallisista rahoituslaitoskonserneista voisi hyötyä välittömästi rajatylittävästä tappioiden hyvittämisestä. Punnittaessa eri aloilta saatuja erillisiä tuloksia käy ilmi, että asianomaisten konsernien CCCTB-vaihtoehdon mukainen veropohja olisi keskimäärin 3 prosenttia kapeampi kuin jos mitään toimia ei toteutettaisi¹.

CCCTB:n soveltamisen osalta herää kysymys, kuinka kokonaisveropohjan olisi jakauduttava niiden jäsenvaltioiden kesken, jossa monikansallinen konserni toimii. Tästä syystä järjestelmä edellyttää tapauskohtaisia jakomekanismeja. Rahoitustilitietojen käyttö monikansallisten konsernien verotettavan tulon määrittämiseksi osoittaa, että laskukaava, jossa työvoimakulut, varat ja myynti määränpäättävien painotetaan yhtäläisesti, johtaisi veropohjien kasvuun pääasiassa Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioissa sekä Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Kreikassa ja Italiassa. Selvityksen tuloksista käy ilmi, että jakoperusteiden painotuksen muuttaminen vaikuttaa vain vähän maiden välisen veropohjan suhteelliseen jakaantumiseen.

5.2. Vaikutus verosääntöjen noudattamisesta aiheutuviin menoihin

Selvityksestä saadun näytön perusteella monikansallisten yhtiöiden merkittävimmät verosääntöjen noudattamisesta aiheutuviin menoihin liittyvät tekijät koskevat suoraan tai

¹ Käytettyä otosta kokonaisuutena tarkasteltuna CCCTB-vaihtoehtojen mukainen yhdistämisestä riippumattomien uusien veropohjasääntöjen (jotka näyttävät laajentavan veropohjaa) ja välittömän rajatylittävän tappioiden yhdistämisen (joka näyttää kaventavan veropohjaa) yhteisvaikutus näyttää pitävän kokonaisveropohjat lähes ennallaan nykyisiin verrattuina (kun kyse on otoksessa tarkastelluista yhtiöistä).

välillisesti siirtohinnoittelua (siirtohinnoitteluasiakirjoja, selvityksiä ja lausuntoja sekä keskinäisiin sopimuksiin liittyviä menettelyjä). Lisäksi verosääntöjen noudattamisesta siirtohinnoittelun vuoksi aiheutuva rasitus on kasvanut ajan mittaan pääasiassa kahdesta syystä: i) veroviranomaisten entistä tiukemmat dokumentointivaatimukset yhdessä veroviranomaisten suorittaman valvonnan kanssa; ii) eri puolilla maailmaa liiketoiminnan muotoon ja laajuuteen kohdistuvat mukautukset ja muutokset².

Deloitte-konsulttiyrityksellä teetetystä selvityksestä ilmenee, että CCCTB:n odotetaan lyhentävän huomattavasti verosääntöjen noudattamiseen tarvittavaa aikaa ja niiden noudattamisesta aiheutuvia menoja, kun monikansallinen yhtiö perustaa uuden tytäryhtiön toiseen jäsenvaltioon. Selvitykseen osallistuneet veroasiantuntijat arvioivat yleisesti, että suuri yhtiö käyttää yli 140 000 euroa (0,23 prosenttia liikevaihdostaan) veroihin liittyviin kuluihin perustaessaan uuden tytäryhtiön toiseen jäsenvaltioon. CCCTB alentaa näitä menoja 87 000 eurolla eli 62 prosentilla. Keskikokoiselle yhtiölle koituvat säästöt ovat vielä huomattavammat, koska menojen odotetaan supistuvan 128 000 eurosta (0,55 prosenttia liikevaihdosta) 42 000 euroon eli 67 prosentilla. Olemassa olevista monikansallisista yhtiöistä poimitusta otoksesta saadun lisänäytön perusteella (PWC:n toteuttama selvitys) verosääntöjen noudattamiseen liittyvistä toistuvista velvoitteista johtuva rasitus kevenee edellä mainittua vähemmän, mutta silti huomattavasti. CCCTB:n käyttöönotosta johtuvan verosääntöjen noudattamiseen liittyvän ajansäästön odotetaan olevan 8 prosenttiyksikköä.

5.3. Koko talouteen heijastuvat vaikutukset

Yleisen tasapainon (YTP) malliin perustuvaa CORTAX-mallia on käytetty arvioitaessa eri uudistusten koko talouteen heijastuvia vaikutuksia. Mallia, joka on luotu simuloimaan EU:n jäsenvaltioissa tapahtuvia veropoliittisia muutoksia, on laajennettu ja tarkennettu tämän vaikutustenarvioinnin tarpeita varten³. Kuten mihin tahansa YTP-malliin, myös CORTAX-malliin sisältyy kuitenkin yksinkertaistavia oletuksia ja määrittämiä, jotka eivät ole kiistämättömiä ja siinä ei voida välttyä epävarmuustekijöiltä, jotka liittyvät veropolitiikkojen tiettyjen toimintaan kohdistuvien vaikutusten voimakkuuteen. Merkittävämpää on kuitenkin se, että CORTAX-mallissa ei huomioida sisämarkkinoiden yhdentymisen jatkumisesta pitkällä aikavälillä saatavia dynaamisia hyötyjä, kuten esimerkiksi kansainvälisesti toimivien yhtiöiden lukumäärän kasvua. Rajatylittävien veroesteiden poiston odotetaan vähentävän pääoman jakautumiseen liittyviä vääristymiä, koska se toisaalta lisää kotimaisten ja rajatylittävien investointien keskinäistä korvattavuutta ja toisaalta lisää yleisesti EU:n houkuttelevuutta monikansallisten sijoittajien kohteena. Pääoman jakautumisen tehokkuuden paranemisen odotetaan lisäävän tuottavuutta ja työllisyyttä, joita osaltaan parantavat myös mittakaavaedut, joita on mahdollista hyödyntää suuremmilla markkinoilla.

Neljää erilaista toimintavaihtoehtoa – vapaaehtoista CCTB:tä, pakollista CCTB:tä, vapaaehtoista CCCTB:tä ja pakollista CCCTB:tä – verrataan tilanteeseen, jossa toimia ei toteuteta. *Vapaaehtoisten* toimintavaihtoehtojen tapauksissa oletuksena on, että monikansalliset yhtiöt, mutteivät pelkästään kotimaassaan toimivat yhtiöt, valitsevat

² Ernst & Young *Transfer Pricing Survey* (siirtohinnoittelua koskeva selvitys).

³ Laajennukset koskevat seuraavien sisällyttämistä malliin: i) *veroparatiisit*, jotta voidaan ottaa huomioon tuottojen siirto EU:n ulkopuolelle, ii) *tappioiden todennäköisyys*, jotta voidaan esittää määrällisesti tarkasti tappioiden yhdistämisestä seuraavat taloudelliset vaikutukset, ja iii) *erilliset sijaintipaikan valinnat*, jolla mallinnetaan yhtiöiden inframarginaaliset valinnat, jotka koskevat sitä, että ne ensisijaisesti päättävät, *minne* investoivat ja vasta sen jälkeen, *kuinka paljon* ne investoivat.

vaihtoehtoiset verojärjestelmät, kun taas *pakollisissa* toimintavaihtoehtoisissa myös pelkästään kotimaassaan toimivien yhtiöiden on sovellettava uusia verosääntöjä. Tämä oletamus saattaisi johtaa siihen, että hyvinvoinnin lisääntyminen aliarvioitaisiin vapaaehtoisten vaihtoehtojen tapauksissa, koska voidaan odottaa, että monikansalliset yhtiöt valitsisivat käytännössä uuden järjestelmän, vain jos se ei johtaisi voittojen pienenemiseen eri kansallisten verojärjestelmien soveltamiseen verrattuna. Kaikissa vaihtoehtoisissa on oletuksena se, että yhtiöverotulot pysyvät samana ennen verokannan mukauttamista, niin että valtion talousarvio on tasapainossa ennen kuin yhtiöt reagoivat uuteen veropoliittiseen ympäristöön.

CCTB:n YTP-analyysin merkittävässä taloudellisissa mekanismeissa on kyse tasapainosta alhaisen efektiivisen marginaaliveroasteen (joka johtuu kapeasta veropohjasta ja korkeasta lakisääteisestä verokannasta), jolla minimoidaan investointien vääristymät, ja alhaisen lakisääteisen yhtiöverokannan (johon liittyy laaja veropohja), jolla vähennetään monikansallisten yhtiöiden voittojen siirtämistä ulkopuolisiin maihin ja parannetaan sijaintipaikan houkuttelevuutta erillisiä investointivalintoja tehtäessä. Yhteisen veropohjan uuteen määritelmään liittyvän veropohjan laajentamisen ja siitä seuraavan verokannan alenemisen on todettu vähentävän hyvinvointia kokonaisuutena tarkasteltuna EU:ssa⁴.

Toisaalta CCTB-uudistuksen merkittävin myönteinen vaikutus syntyy verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvien menojen oletetusta pienenemisestä. Kokonaisuutena tarkasteltuna pakollinen CCTB säilyttää hyvinvoinnin EU:n tasolla lähes entisellään, kun taas sellaisen CCTB:n käyttöönotto, jonka soveltaminen on vapaaehtoista monikansallisille yhtiöille, parantaisi hieman hyvinvointia.

CCTB:hen verrattuna CCTB-vaihtoehtojen vaikutukset hyvinvointiin ovat myönteisempiä kaikissa analysoiduissa skenaarioissa. Lopullinen kokonaisvaikutus on se, että hyvinvointi lisääntyy nettomääräisesti hieman eli 0,02 prosenttia bruttokansantuotteesta koko EU:n perusteella laskettuna. Rahamääränä ilmaistuna tämä on noin 2,4 miljardia euroa (vuoden 2009 lukuna ilmaistuna). Kun eri tekijöiden vaikutukset erotellaan, uudistuksesta käy ilmi, että:

- yhdistämisen ja jakokaavan mukaisen jakamisen myönteisestä taloudellisesta vaikutuksesta merkittävä osa johtuu verosääntöjen noudattamisesta johtuvien menojen pienenemisestä.
- Siirtymisellä erillisestä kirjanpidosta jakokaavan mukaiseen jakamiseen on vähäpätöinen vaikutus BKT:hen ja hyvinvointiin. Se johtuu toisensa kumoavista eri vaikutuksista: on vähemmän houkuttelevaa siirtää voittoja ja pääomaa korkean verotuksen maista, mutta toisaalta jakokaava synnyttää uusia vääristymiä, jotka koskevat jakotekijöiden soveltamista alhaisen verotuksen maihin.

⁴ Mallissa veropohjan laajentaminen yhdessä verokannan alentamisen kanssa johtaa hyvinvoinnin kohoamiseen, kun yksittäiset maat soveltavat tätä vaihtoehtoa erikseen. Tämä pätee erityisesti korkean verotuksen maihin, jotka kärsivät voittojen siirroista. Kuitenkin tällaisen toimintavaihtoehdon yleinen täytäntöönpano EU:n tasolla vähentää alhaisemmista yhtiöverokannoista johtuvia myönteisiä vaikutuksia. Itse asiassa maan sijainnistaan saama suhteellinen etu ei kasva, jos myös kaikki muut jäsenvaltiot alentavat verokantaansa. Sillä on ainoastaan vaikutusta kolmansiin maihin nähden. Kokonaisuutena tarkasteltuna on epätodennäköisempää, että usean valtion soveltamalla toimintavaihtoehdolla, jossa veropohjaa laajennetaan ja verokantaa alennetaan, parannettaisiin hyvinvointia verrattuna yhden valtion soveltamaan toimintamalliin.

- Tappioiden yhdistäminen näyttää kaventavan veropohjia. Ottaen huomioon mallioletukset saattaa olla tarpeen korottaa yhtiöverokantoja jonkin verran, jotta valtioiden talousarviot pysyvät tasapainossa. Tappioiden yhdistämisen tuottama verorasituksen pieneneminen ja korkeammista verokannoista johtuva verorasituksen kasvaminen voivat yhdessä lisätä pääomakustannuksia. Samalla investoinnit supistuvat hieman, mutta työllisyys paranee alhaisempien työvoimakustannusten ansiosta. Kokonaisuutena tarkasteltuna bruttokansantuote supistuu hieman, mutta sillä on mitätön nettovaikutus hyvinvointiin.

6. VAIHTOEHTOJEN VERTAILU

Kolmentyyppisten yhtiöveroesteiden poistaminen, joka on mahdollista CCCTB-vaihtoehtoissa, mahdollistaisi sen, että yhtiöt voisivat tehdä kestävämpiä taloudellisia päätöksiä, mikä parantaisi EU:n taloudellista kokonaistehokkuutta. Määrällisesti ilmaistujen taloudellisten vaikutusten perusteella vapaaehtoista CCCTB:tä ja pakollista CCCTB:tä pidetään parempina vaihtoehtoina kuin muita, koska niiden soveltaminen alentaa verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvia menoja. Analysoiduista skenaarioista makrotaloudellisten tulosten perusteella kokonaisuutena tarkasteltuna parhaimmaksi kuitenkin osoittautuu vapaaehtoinen CCCTB.

Arvioitujen uudistusten uskotaan parantavan dynaamisuutta merkittävästi pitkällä aikavälillä. Useilla oikeudenkäyttöalueilla toimivien yhtiöiden epävarmuuden väheneminen ja menojen pieneneminen (todellinen ja koettu) ovat tärkeimpiä odotettuja parannuksia. Tämä johtaa loppujen lopuksi rajatylittävien investointien kasvuun EU:ssa, koska eurooppalaiset ja ulkomaiset monikansalliset yhtiöt laajentavat toimintaansa entisestään ja aiemmin pelkästään kotimaassaan toimineet yhtiöt investoivat toisiin jäsenvaltioihin. Ottaen huomioon myös se, että nykyinen yhtiöverojärjestelmien hajanaisuus muodostaa esteen kansainvälisille markkinoille siirtymiselle, pk-yrityksille saattaisi koitua erityistä hyötyä arvioitujen uudistusten luomista yhtäläisistä toimintaedellytyksistä. Se, että yhtiöille ei enää aiheutuisi lisämenoja velvoitteesta noudattaa erilaisia kansallisia verosääntöjä ja että ne voisivat hyödyntää yhden luukun periaatetta asioidessaan veroviranomaisten kanssa, parantavat todennäköisesti pk-yritysten mahdollisuutta laajentua rajojen yli.

7. SEURANTA JA ARVIOINTI

Ehdotettu veropoliittinen toimenpide vaikuttaa useisiin muuttujiin, joita olisi seurattava. Olisi tarkasteltava, millaisia vaikutuksia toimintavaihtoehtoilla on mikrotalouden tasolla ja verosääntöjen noudattamisesta yhtiöille aiheutuviin menoihin ja yhtiöiden rajatylittäviin investointeihin. Jotta voitaisiin ratkaista hyvin tuloksin tiedossa olevat vaikeudet tehdä luotettavia arvioita verosääntöjen noudattamiseen liittyvistä todellisista ja koetuista menoista, olisi suunniteltava tapauskohtaisia selvityksiä ja erityistä huomioita olisi kiinnitettävä valittujen otosten edustavuuteen. Tarkastelemalla pk-yritysten alltiutta laajentaa toimintaansa rajojen yli saatettaisiin voida selvittää veropoliittisten vaihtoehtojen odotettuja pitkän aikavälin vaikutuksia. Näitä vaikutuksia voidaan arvioida asian kannalta merkityksellisten yhtiöihin kohdistuvien selvitysten avulla ja analysoimalla tosiasiallisissa investointivalinnoissa havaittuja muutoksia.

Makrotaloudellisella tasolla olisi kerättävä tietoja EU:hun suuntautuvien ja EU-maiden välisten suorien sijoitusten virroista sen selvittämiseksi, toteutuuko tuottavan pääoman entistä parempaa jakautumista EU:ssa koskeva yleinen tavoite.

Lainsäädännöllisen toimenpiteen soveltamisen seurauksia voitaisiin arvioida viiden vuoden kuluttua direktiivin kansallisten voimaansaattamissäädösten voimaantulosta. Komissio voisi silloin antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin teknisestä toimivuudesta.

Kertomuksen sisältö riippuisi neuvoston lopullisesti hyväksymän direktiivin soveltamisalasta.

Taulukko 1: Veropoliittisten vaihtoehtojen paremmuusjärjestys (1 = paras vaihtoehto)

	Vaihtoehto 1: Toimia ei toteuteta	Vaihtoehto 2: Vaihtoehtoinen CCTB	Vaihtoehto 3: Pakollinen CCTB	Vaihtoehto 4: Vaihtoehtoinen CCCTB	Vaihtoehto 5: Pakollinen CCCTB
PWC:n selvitys (verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvat menot)	2	3		1	
Deloitten selvitys (verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvat menot)	3	2		1	
CORTAX-selvitys (makrotaloudelliset muuttujat)	4	3	5	1 (2)	2 (1)